

Tisztelt Tanáraink, Nevelőink!

Az életünket nagy mértékben meghatározó gimnáziumi évek végén hálás szívvel búcsúzom. Szavakba sem önthető az a keserédes rácsodálkozás, amit immár valóságként kell megélnünk: elteltek a „refis” évek, egyenes út vezet a felnőtt élet felé.

A Debreceni Református Gimnázium diákjának lenni minden időben nagy megtiszteltetés, ugyanakkor felelősség is. Olyan nagyra becsült elődök utódjaiként öregbíthettük mi is az „ország iskolájának” hírnevét, akik kulturális és tudományos munkásságukkal kiemelkedőt alkottak nemzetünk életében. Ez a tudat tette és teszi értékekben gazdaggá az itt eltöltött éveket.

Hálásak vagyunk mindazért a tudásért, amit kaphattunk és tovább vihetünk magunkkal. Különösen fontosak a tananyagon túli tanulások, élmények, megtapasztalások, hiszen ilyenkor érezhettük, milyen rendkívüli erővel bír a türelem, emberség, törődés és tapintat. Köszönjük, hogy a kemény szellemi munka mellett mindig volt lehetőségünk lelkileg is fejlődni, elcsendesedni. Hálátelt szívvel emlékezünk a támogató szeretetre, hiszen egy-egy pozitív, de akár negatív visszajelzés is tovább motivált, új célokat adott a tanulmányok során.

Mindannyian nehezen éltük meg az online oktatás korlátozott lehetőségeit, ám akkor is a lehető legnagyobb segítőkészséget, megértést érzékelhettük. Együtt örültünk, amikor hosszú idő után újra láthattuk egymást, és már nem a képernyőn keresztül, hanem jelenlétben folytathattuk munkánkat. Úgy gondolom, a személyes találkozás felértékelődött az elmúlt időszakban. Öröm volt ezt a tárt karokkal visszaváró gimnázium és kollégium falai között megélni.

Többünknek az internátus, az ottani barátságos légkör tette még különlegesebbé a refis éveket. Köszönjük, hogy örömeinket, sikereinket, de bánatainkat is megoszthattuk egy-egy beszélgetés során. Nem volt mindig könnyű az otthontól való elszakadást megélni, de hálásak lehetünk a gondoskodó szeretetért, figyelmességért, amely a nehezebb pillanatokban is körülvett bennünket.

Számtalan együtt eltöltött tanóra és azokon kívüli esemény van mögöttünk, amelyekre jó visszaemlékezni. Hálásak vagyunk, hogy mindig volt lehetőségünk kisebb-nagyobb problémáinkkal osztályfőnökünkhöz fordulni, és a kapott tanácsokkal, biztatással tovább menni. Olyan jó visszagondolni a bizalmas beszélgetésekre, amelyek során érezhettük az érdeklődő, odaadó szeretetet és figyelmességet. A mindennapok áldásaként emlékszünk majd arra, hogy nap mint nap mind szakmailag, mind emberileg jó példa volt előttünk, akinek mosolyából, pozitív hozzáállásából mi is meríthettünk.

Felemelő érzéssel tölti el szíveinket a mai napig a kiszállásunk emléke. Jó volt együtt készülni és szolgálni refis diákokként. Örömmel tekintünk vissza osztálykirándulásainkra is, amikor nemcsak pihentető és szórakoztató tevékenységekre volt lehetőség, hanem mindez kulturális élményekkel párosult.

Élményekkel telve gondolunk vissza azokra az eseményekre, amelyek színesítették diákéveinket. Lehetőségünk volt több versenyen részt venni és szépen helytállni, amiért köszönettel tartozunk felkészítő tanárainknak, hiszen hozzásegítettek valamennyiünket tehetségünk kibontakoztatásához. Nagyszerű élmény volt már itt, a versenyek és a mindennapi tanulás alkalmával megtapasztalni, amit Wass Albert így fogalmaz: „csak akkor öröm a siker, ha megfáradunk érte”. Remélem, hogy ez további megpróbáltatásainkkor is igazolódik majd.

Kedves Tanáraink, Nevelőink! A Timóteushoz írt második levélből tablóra választott igeversünk alapján igyekszünk megmaradni abban, amit tanultunk és amiről, megbizonyosodtunk, tudván, kiktől tanultuk. A megtisztelő bizalmat, a jó tanácsokat és az élménydús együttműködést nem feledjük ezután sem. Az Uristen kegyelméből és őrző szeretetéből juthattunk el az elköszönés pillanatáig. A zsoltáros szavai indítsanak mindannyiónkat az elmúlt négy év áldásainak felidézésére és adjon bizalmat a megígért reményteljes jövő iránt: „Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsolt 103,2)

Isten velünk! Áldás, békesség!

(Gál Zsuzsanna 12..A)